

ОБИКНОВЕНИ ЛИНЕЙНИ ДИФЕРЕНЦИАЛНИ УРАВНЕНИЯ ПРИ ОБЩИ ГРАНИЧНИ УСЛОВИЯ

Ив. Годоров

В 1936 г. Сурикова [1] конструира функция на Грин за диференциални уравнения от n -ти ред

$$(1) \quad L(u) \equiv u^{(n)}(x) + p_1(x)u^{(n-1)}(x) + \dots + p_n(x)u(x) = f(x),$$

където $p_k(x)$ и $f(x)$ са непрекъснати функции в крайния затворен интервал $[a, b]$, при гранични условия от вида

$$A_i(u) \equiv \sum_{\nu=1}^n \int_a^b u^{(\nu-1)}(x) d\alpha_{i\nu}(x) = 0,$$

където $\alpha_{i\nu}(x)$ са функции с ограничена вариация. Смогоржевски [2] обобщава резултатите на Сурикова за системи от линейни диференциални уравнения, като конструира в този случай съответният тензор на Грин.

В настоящата работа си поставяме за цел да обобщим резултатите на Сурикова в друга насока. Като използваме същия метод за конструиране на Гриновата функция, ще дадем необходимите и достатъчни условия, които трябва да удовлетворяват линейните функционали $A_i(u)$, за да съществува функция на Грин с определени свойства.

1. Означения и помощни твърдения

Нека $L(u)$ е операторът, определен с (1), и нека

$$y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$$

е фундаментална система на хомогенното уравнение $L(u) = 0$.

Нека R е пространството на n пъти диференцируемите функции с непрекъснати n -ти производни и нека $A_i(u)$, $i=1, 2, \dots, n$, са линейни функционали в R , които удовлетворяват условието

$$(2) \quad D[A_i(y_k)] \equiv \begin{vmatrix} A_1(y_1) & \dots & A_1(y_n) \\ A_2(y_1) & \dots & A_2(y_n) \\ \vdots & & \vdots \\ A_n(y_1) & \dots & A_n(y_n) \end{vmatrix} \neq 0.$$

Случаят $D=0$, както се вижда от цитираните работи [1] и [2], също може да се обхване, но ние няма да се занимаваме с него.

В разглеждания случай фундаменталната система $y_1(x), \dots, y_n(x)$ може така да се избере, че да са изпълнени равенствата

$$(3) \quad A_i(y_k) = \begin{cases} 0 & i \neq k, \\ 1 & i = k. \end{cases}$$

Нека наистина $y_1(x), \dots, y_n(x)$ е произволна фундаментална система и нека $a_{ij} = A_i(y_j)$. Тогава функциите

$$y_k(x) = \frac{1}{D(a_{ij})} \sum_{v=1}^n A_{kv} y_v(x) \quad (k=1, 2, \dots, n),$$

където A_{kv} е адюнгираното количество на елемента a_{kv} в детерминантата $D(a_{ij})$, образуват фундаментална система, която удовлетворява условията (3). За да съкратим писането, по-нататък ще си служим именно с тази система.

Уравнението (1) при гранични условия

$$(4) \quad A_i(u) = 0,$$

когато функционалите $A_i(u)$ удовлетворяват (2), има единствено решение, което при направените предположения за $p_k(x)$ и $f(x)$ принадлежи на R . Методът на Лагранж (на вариране на постоянните) за решаване на нехомогенно линейно уравнение при дадена фундаментална система на съответното хомогенно уравнение ни позволява, като използваме (3), да напишем това решение във вида

$$(5) \quad u(x) = \int_a^x \sum_{i=1}^n u_i(t) y_i(x) f(t) dt - \sum_{i=1}^n c_i y_i(x) = u_0(x) - \sum_{i=1}^n A_i(u_0) y_i(x).$$

Тук

$$u_0(x) = \int_a^x \sum_{i=1}^n u_i(t) y_i^{(v)}(x) f(t) dt,$$

$$(6) \quad \sum_{i=1}^n u_i(x) y_i^{(v)}(x) = \begin{cases} 0 & v=0, 1, \dots, n-2, \\ 1 & v=n-1, \end{cases}$$

и следователно

$$(7) \quad u_0(a) = u_0'(a) = \dots = u_0^{(n-1)}(a) = 0.$$

Подпространството на R , за което са в сила равенствата (7), ще бележим с R_0 .

Нека $g(x, t)$ е ядрото

$$(8) \quad g(x, t) = \begin{cases} \sum_{i=1}^n u_i(t) y_i(x) & a \leq t \leq x, \\ 0 & x < t \leq b. \end{cases}$$

Както се вижда от (6), $g(x, t)$ е непрекъснато спрямо двата си аргумента заедно с производните си по x до $n-2$ ред включително, а $\frac{\partial^{n-1}}{\partial x^{n-1}} g(x, t)$ прави скок 1 при $t=x$. С помощта на $g(x, t)$ $u_0(x)$ може да се представи във вида

$$(9) \quad u_0(x) = \int_a^b g(x, t) f(t) dt.$$

Да разгледаме нормите

$$\|u\| = \sup_{a \leq x \leq b} |u(x)|, \quad \|u\|_k = \max_{i=0,1,\dots,k} \sup_{a \leq x \leq b} |u^{(i)}(x)|, \quad P(u) = \int_a^b |u(x)| dx.$$

От (9) се вижда, че ако $u_0(x)$ принадлежи на R_0 и $L(u_0) = f(x)$, то

$$(10) \quad \|u_0\|_n \leq M \|f\|.$$

Наистина

$$u_0\|_n \leq B \|u_0^{(n)}(x)\|,$$

а от своя страна

$$u_0^{(n)}(x) = \left| \frac{d}{dx} \int_a^x \frac{\partial^{n-1}}{\partial x^{n-1}} g(x, t) f(t) dt \right| \leq \int_a^x \left| \frac{\partial^n g(x, t)}{\partial x^n} f(t) \right| dt + \\ + \left| \frac{\partial^{n-1}}{\partial x^{n-1}} g(x, t) \right|_{t=x} |f(x)| \leq C \sup_{a \leq x \leq b} |f(x)|.$$

Аналогично се проверява, че

$$(11) \quad \|u_0\|_{n-1} + P(u_0^{(n)}) \leq MP(t).$$

2. Зависимост на функцията на Грин от граничните условия

Ще казваме, че функцията $G(x, t)$ е функция на Грин на оператора (1) при гранични условия (4), ако решението на (1), (4) има вида

$$(12) \quad L^{-1}(f) \equiv u(x) = \int_a^b G(x, t) f(t) dt,$$

както и да избираме непрекъснатата функция $f(t)$. Функцията $G(x, t)$ може да бъде дефинирана само почти навсякъде относно t при всяко фиксирано x (т. е. с евентуално изключение на съвкупност с лебегова мярка 0, която може да се мени с x), тя може да бъде и обобщена функция, стига да е дефинирано произведението ѝ с произволна непрекъсната функция $f(t)$ и интегралът (12) винаги да съществува в някакъв смисъл. Свойствата на решението (12) зависят от функционалите $A_i(u)$.

Ще потърсим условията, при които неравенствата (10) и (11) запазват своята валидност, когато $u_0(x)$ заменим с $u(x)$.

Лема 1. Нека в пространството R е дефинирана норма $P_1(u)$ и в съвкупността $C[a, b]$ на непрекъснатите функции — норма $P_2(f)$ и нека за функциите от R_0

$$(13) \quad P_1(u_0) \leq MF_2(f),$$

където $f(x) = L(u_0)$. Нека $L(u) = f(x)$ и $A_i(u) = 0$. За да е в сила неравенството

$$(14) \quad P_1(u) \leq NP_2(f)$$

при всеки избор на непрекъснатата функция $f(x)$, е необходимо и достатъчно функционалите $A_i(u)$ да удовлетворяват в R_0 условията

$$(15) \quad |A_i(u_0)| \leq M_i P_2(f).$$

Доказателство. Достатъчността на условието (15) следва непосредствено от представянето (5) на решението на (1), (4). Ще покажем, че от (13) и (14) следва (15). Наистина съгласно (5)

$$\sum_{i=1}^n A_i(u_0) y_i(x) = u_0(x) - u(x)$$

и значи

$$(16) \quad P_1\left(\sum_{i=1}^n A_i(u_0) y_i(x)\right) \leq P_1(u) + P_1(u_0) \leq (N+M) P_2(f).$$

За да завършим доказателството на лемата, ще покажем, че съществува константа $C > 0$ такава, че при всеки избор на числата c_i да е изпълнено неравенството

$$(17) \quad \sum_{i=1}^n |c_i| \leq CP_1\left(\sum_{i=1}^n c_i y_i(x)\right).$$

Поради положителната хомогенност на нормите (17) е еквивалентно на твърдението, че $P_1\left(\sum_{i=1}^n c_i y_i(x)\right)$ има положителен минимум, когато константите c_i са подчинени на условието

$$\sum_{i=1}^n c_i = 1.$$

Това обаче е следствие от линейната независимост на функциите $y_i(x)$.

От (17) при $c_i = A_i(u_0)$ получаваме съгласно (16)

$$\sum_{i=1}^n |A_i(u_0)| \leq C(M+N) P_2(f);$$

отгук следва (15).

При специален избор на нормите P_1 и P_2 доказаната лема ни дава възможност да установим различни твърдения за решението на (1), (4). Ще докажем две подобни твърдения.

Теорема 1. Необходимото и достатъчно условие, за да може решението на уравнението (1) при гранични условия (4) да се представя във вида

$$(18) \quad u(x) = \int_a^b f(t) d_t \gamma(x, t),$$

където

$$(19) \quad \gamma(x, t) = \int_a^t g(x, s) ds - \sum_{i=1}^n \alpha_i(t) y_i(x),$$

$g(x, t)$ се дава с (8), а $\alpha_i(t)$ са функции с ограничена вариация, е

$$(20) \quad |A_i(u_0)| \leq M_i \|f\|$$

когато $u_0 \in R_0$ и $L(u_0) = f(x)$.

Доказателство. I. Необходимост. От (18) и (9) с помощта на (5) и (10) получаваме

$$|u^{(k)}(x)| \leq |u_0^{(k)}(x)| + \left| \sum_{i=1}^n y_i^{(k)}(x) \int_a^b f(t) d\alpha_i(t) \right| \leq N \|f\|, \quad k=0, 1, \dots, n,$$

и значи

$$\|u(x)\|_n \leq N \|f\|$$

Оттук, като използваме отново (10) и лема 1, получаваме (20).

II. Достатъчност. От (20) се вижда, че функционалите

$$\Phi_i(f) = A_i(u_0)$$

удовлетворяват всички условия на теоремата на Рис [3] за общия вид на линейните функционали в $C_{[a, b]}$ и значи

$$A_i(u_0) = \int_a^b f(t) d\alpha_i(t),$$

където $\alpha_i(t)$ са функции с ограничена вариация. Оттук, като използваме (5) и (9), получаваме представянето (18).

Представянето (18) може да се счита частен случай от (12), при който $G(x, t)$ се разглежда като псевдофункция на t от S_0^0 , която зависи от параметъра x (относно терминологията вж. [4]). Тъй като $u(x)$ се определя еднозначно от (1) и (4) при всеки избор на непрекъснатата функция $f(x)$, не е трудно да се покаже, че псевдофункцията на Грин $G(x, t)$ е определена еднозначно в S_0^0 . От (18) — (19) се вижда, че естествената най-широка съвкупност от функции $f(x)$, за които можем да твърдим, че уравненията (1), (4) имат еднозначно решение, е съвкупността от сумируемите относно $\alpha_1(x)$, $\alpha_2(x)$, ..., $\alpha_n(x)$ и x в смисъл на Стилтес—Лебег функции.

Теорема 2. Необходимото и достатъчно условие, за да допусна решението на (1), (4) представяне от вида (12)

$$u(x) = \int_a^b G(x, t) f(t) dt,$$

където

$$(21) \quad G(x, t) = g(x, t) - \sum_{i=1}^n \varphi_i(t) y_i(x),$$

а $\varphi_i(t)$ са ограничени и измерими в лебегов смисъл функции, е

$$(22) \quad A_i(u_0) \quad M_i P(f),$$

при $u_0(x) \in R_0$, $L(u_0) = f(x)$.

Подробностите на доказателството няма да излагаме. То се провежда по същия начин както при теорема 1, като вместо (10) се използва (11) и вместо теоремата на Рис за общия вид на линейните функционали в $C[a, b]$ се прилага теоремата на Рис [3] за общия вид на линейните функционали в $L[a, b]$, която ни позволява да заключим с помощта на (22), че

$$(23) \quad A_i(u_0) = \int_a^b \varphi_i(x) f(x) dx, \quad i = 1, 2, \dots, n,$$

където $\varphi_i(x)$ са ограничени измерими функции.

От теорема 2 се обхващат в частност и функционалите, които Сурикова разглежда в своята работа.

Доказаните следствия ни дават необходимите и достатъчни условия, които трябва да удовлетворяват функционалите $A_i(u)$, за да бъде съответната функция на Грин елемент от S_0^0 или измерима и ограничена функция. Възниква въпросът, при какви условия можем да твърдим, че съществува сумируема по t или непрекъснатата по t при всяко x функция на Грин на оператора $L(u)$ при гранични условия (4). Отговор на този въпрос дават следните теореми:

Теорема 3. За да съществува сумируема спрямо t функция на Грин, т. е. за да бъде функцията $\gamma(x, t)$ от (19) абсолютно непрекъснатата спрямо t при всяко x , е необходимо и достатъчно функциите $\alpha_i(t)$ да са абсолютно непрекъснати.

Теорема 4. За да бъде функцията на Грин $G(x, t)$ непрекъснатата спрямо t при всяко x , е необходимо и достатъчно функционалите A_i да имат в R_0 вида (23), като функциите $\varphi_i(x)$ са непрекъснати.

Двете теореми се доказват еднотипно. Ще се ограничим с доказателството на първата от тях.

Съгласно (19) теорема 3 е еквивалентна на твърдението: Необходимото и достатъчно условие функцията $\sum_{i=1}^n \alpha_i(t) y_i(x)$ да е абсо-

лютно непрекъсната по t при всяко x е $\alpha_i(t)$ ($i=1, 2, \dots, n$) да са абсолютно непрекъснати.

Достатъчността на условието е очевидна. За да установим неговата необходимост, ще отбележим, че от изискването функцията

$$(24) \quad \sum_{i=1}^n \alpha_i(t) y_i(x),$$

където $\alpha_i(t)$ са функции с ограничена вариация, а $y_i(x)$ — непрекъснати линейно независими функции, да е абсолютно непрекъсната по t при всяко x от $[a, b]$, следва, че тя е абсолютно непрекъсната по t равномерно относно x .

Допускаме противното. Нека функцията (24) е абсолютно непрекъсната по t при всяко фиксирано x и въпреки това съществува число $\varepsilon_0 > 0$, редици

$$a \leq t_{11}^p < t_{12}^p \leq t_{21}^p < t_{22}^p \leq \dots \leq t_{k_p 1}^p < t_{k_p 2}^p \leq b \quad (p=1, 2, \dots),$$

за които

$$\sum_{k=1}^{k_p} |t_{k2}^p - t_{k1}^p| < \frac{1}{p},$$

и точки x_p от $[a, b]$ такива, че

$$(25) \quad \left| \sum_{k=1}^{k_p} \sum_{i=1}^n y_i(x_p) \left[\alpha_i(t_{k2}^p) - \alpha_i(t_{k1}^p) \right] \right| > \varepsilon_0.$$

Без ограничение на общността можем да считаме, че редицата от точки x_p е сходяща: $x_p \xrightarrow{p \rightarrow \infty} x_0$. Тъй като функциите $\alpha_i(t)$ имат ограничени вариации, то

$$\left| \sum_{k=1}^{k_p} \left[\alpha_i(t_{k2}^p) - \alpha_i(t_{k1}^p) \right] \right| \leq V_a^b \alpha_i \equiv a_i.$$

При p достатъчно голямо поради непрекъснатостта на $y_i(x)$ можем да считаме, че

$$\sum_{i=1}^n a_i |y_i(x_p) - y_i(x_0)| < \frac{\varepsilon_0}{2}.$$

Комбинирано с (24), това дава

$$\left| \sum_{k=1}^{k_p} \sum_{i=1}^n y_i(x_0) \left[\alpha_i(t_{k2}^p) - \alpha_i(t_{k1}^p) \right] \right| > \frac{\varepsilon_0}{2}$$

въпреки че

$$\sum_{k=1}^{k_p} |t_{k2}^p - t_{k1}^p| < \frac{1}{p}$$

което противоречи на абсолютната непрекъснатост на (24) при $x = x_0$.

И тъй абсолютната непрекъснатост по t на функцията (24) е равномерна спрямо x . Това значи, че

$$\sup_{a \leq x \leq b} \left| \sum_{i=1}^n y_i(x) \left\{ \sum_{k=1}^{k_p} [\alpha_i(t_{k2}^p) - \alpha_i(t_{k1}^p)] \right\} \right| \rightarrow 0$$

при

$$\sum_{k=1}^{k_p} |t_{k2}^p - t_{k1}^p| \rightarrow 0.$$

Както видяхме при доказателството на лема 1 (формула (17)),

$$\sum_{i=1}^n c_i \leq C \sup_{a \leq x \leq b} \left| \sum_{i=1}^n c_i y_i(x) \right|.$$

Остава да положим

$$c_i = \sum_{k=1}^{k_p} [\alpha_i(t_{k2}) - \alpha_i(t_{k1})],$$

за да заключим, че всяка от функциите $\alpha_i(t)$ е абсолютно непрекъснатата, с което теорема 3 е доказана.

Ще отбележим без доказателство, че функционали от вида

$$A(u) = \lambda u^{(n-1)}(a) + \mu u^{(n-1)}(b) + \sum_{k=0}^{n-2} \int_a^b u^{(k)}(x) d\alpha_k(x),$$

където $\alpha_k(x)$ са функции с ограничени вариации, удовлетворяват условието на теорема 4. Напротив, функционалът

$$A(u) = u^{(n-1)}(x_0)$$

при $a < x_0 < b$ не удовлетворява това условие и съответната функция на Грин е прекъсната относно параметъра t .

Накрай бих искал да благодаря на проф. Я. Тагамлицки за постановката на задачата, разглеждана в настоящата работа.

Постъпила на 25. III. 1957

ЛИТЕРАТУРА

1. Сурикова, З. Ф. — Общие линейные дифференциальные системы. ДАН (1936), 153—158.
2. Smogorszewski, A. — Les fonctions de Green des systèmes différentielles dans un domaine à une seule dimension. Mat. сб. 7/49 (1940), 179—196.
3. Riesz, Fr. et B. Sz.-Nagy — Leçons d'analyse fonctionnelle. Budapest, 1952, § 36, p. 78, § 50, p. 110.
4. Тагамлицки, Я. — Допълване на конуси и приложение към проблемата за обобщение на понятието функция. Год. на Соф. унив., Физ.-мат. фак., 49 (1954/55), 23—48.

ОБЫКНОВЕННЫЕ ЛИНЕЙНЫЕ ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЕ УРАВНЕНИЯ ПРИ ОБЩИХ КРАЕВЫХ УСЛОВИЯХ

Ив. Тодоров

РЕЗЮМЕ

Рассматривается уравнение

$$(L(u) \equiv u^{(n)}(x) + p_1(x) u^{(n-1)}(x) + p_2(x) u^{(n-2)}(x) + \dots + p_n(x) u(x) = f(x),$$

где $p_\nu(x)$ и $f(x)$ непрерывные функции на конечном замкнутом промежутке $[a, b]$ при краевых условиях

$$A_i(u) = 0,$$

где $A_i(u)$ линейные функционалы, для которых определитель $D[A_i(y_k)]$ не равняется нулю, когда $y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$ произвольная фундаментальная система уравнения $L(u) = 0$.

Исследуется зависимость обратного оператора $L^{-1}(f)$ от функционалов $A_i(u)$. Доказываются следующие утверждения:

1. Для того, чтобы имело место представление

$$L^{-1}(f) = \int_a^b f(t) d_t \gamma(x, t),$$

где $\gamma(x, t)$ подчинена некоторым естественным требованиям, необходимо и достаточно, чтобы

$$|A_i(u)| \leq M_i \max_{k=0,1,\dots,n} \sup_{a \leq x \leq b} |u^{(k)}(x)|.$$

2. Для существования ограниченной и измеримой функции Грина $G(x, t)$ такой что

$$L^{-1}(f) = \int_a^b G(x, t) f(t) dt,$$

необходимо и достаточно, чтобы

$$|A_i(u)| \leq M_i \left\{ \max_{k=0,1,\dots,n-1} \sup_{a \leq x \leq b} \left[|u^k(x)| + \int_a^b |u^n(x)| dx \right] \right\}.$$

Оба утверждения получаются из оценок некоторых норм оператора $L^{-1}(f)$.

Функция Грина конструируется методом использованным Суриковой [1]. Результаты Суриковой в первом разделе ее работы являются следствием из утверждения 2.

Находятся также необходимые и достаточные условия для существования суммируемой и непрерывной функции Грина.

ÉQUATIONS DIFFÉRENTIELLES LINÉAIRES À CONDITIONS LIMITES GÉNÉRAUX

I. Todorov

RESUME

On considère l'équation

$$L(u) \equiv u^{(n)}(x) + p_1(x)u^{(n-1)}(x) + \dots + p_n(x)u(x) = f(x),$$

$p_\nu(x)$ et $f(x)$ étant des fonctions continues dans l'intervalle $[a, b]$, à conditions „limites“

$$A_i(u) = 0,$$

$A_i(u)$ étant des fonctionnelles linéaires telles que le déterminant $D[A_i(y_k)]$ ne s'annule pas, lorsque $y_1(x), y_2(x), \dots, y_n(x)$ est un système fondamental de l'équation $L(u) = 0$.

On étudie la dépendance de l'opération inverse $L^{-1}(f)$ des fonctionnelles $A_i(u)$ et on établit les résultats suivants:

1. La représentation

$$L^{-1}(f) = \int_a^b f(t) d_t \gamma(x, t),$$

$\gamma(x, t)$ satisfaisant quelques conditions naturelles, a lieu si et seulement si

$$|A_i(u)| \leq M_i \max_{k=0,1,\dots} \sup_{a \leq x \leq b} |u^{(k)}(x)|.$$

2. La condition nécessaire et suffisante pour l'existence d'une fonction de Green $G(x, t)$ bornée et mesurable, telle que

$$L^{-1}(f) = \int_a^b G(x, t) f(t) dt,$$

est

$$|A_i(u)| \leq M_i \left\{ \max_{k=0,1,\dots,n-1} \sup_{a \leq x \leq b} |u^{(k)}(x)| + \int_a^b |u^{(n)}(x)| dx \right\}.$$

La fonction de Green est construite par une méthode utilisée par Surikova [1]. La première partie des résultats de Surikova sont des conséquences de l'assertion 2.

On trouve aussi des conditions nécessaires et suffisantes pour l'existence d'une fonction de Green sommable ou continue.